

การสร้างเกณฑ์มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย

The Criteria Standard of Youth Football Academy in Thailand

เอกการ ชื่อทรงธรรม* วิชากร เฮงษฏกุล* พงษ์ศักดิ์ สวัสดิ์เกียรติ* อาชวิทธิ์ เจริญกลิ่นจันทร์*
Ekkarn Suesongtham* Vichakorn Hengsadekul* Pongsak Swatdikiat* Archavit Choengklinchan**
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**
Faculty of Sports Science, Kasetsart University*
⁴College of innovation management, Suan Sunandha Rajabhat University**

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสร้างเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย แบบผสมผสาน คือ 1) การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกบุคลากรของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 12 ท่าน 2) การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม ต่อผู้แทนศูนย์ฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย ที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 200 ท่าน และ 3) การวิจัยโดยการระดมความคิดเห็น ใช้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย จำนวน 8 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดย การวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์สถิติบรรยาย เช่น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่าเกณฑ์มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย ควรมีเกณฑ์มาตรฐานในการประเมิน 5 ด้าน คือ 1) เกณฑ์ด้านกีฬา และการแพทย์ คือส่งทีมเข้าร่วมแข่งขัน มีแผนพัฒนาเยาวชน มีการตรวจสุขภาพประจำปี มีประกันสุขภาพ 2) เกณฑ์ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ มีสนามขนาดมาตรฐาน ห้องพักนักกีฬา ที่จอดรถ มีแผนฉุกเฉิน มีห้องปฐมพยาบาล และมีเจ้าหน้าที่ดูแล 3) เกณฑ์ด้านบุคลากร คือ มีสถานที่ทำงาน พร้อมอุปกรณ์สำนักงาน มีผู้จัดการทั่วไป ฝ่ายการเงิน นักกายภาพบำบัด หัวหน้าโครงการพัฒนาเยาวชน และมีผู้ฝึกสอนที่ได้รับการรับรอง 4) เกณฑ์ด้านกฎหมายและการเงิน คือ หลักฐานการจดทะเบียนนิติบุคคล มีการเซ็นสัญญา มีกฎและระเบียบ มีหลักฐานการตรวจสอบบัญชี และยื่นภาษีเงินได้นิติบุคคลประจำปี และ 5) เกณฑ์ด้านการประชาสัมพันธ์ คือ มีแผนประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้กับผู้ปกครอง ผลการดำเนินการตลอดปี และการจัดทำความร่วมมือกับท้องถิ่น ดังนั้น สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยควรเร่งดำเนินการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสำหรับสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย โดยแบ่งประเภทในการขึ้นทะเบียนออกเป็น 3 ประเภทคือ 1) สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล ประเภทเป็นเลิศ 2) สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล ประเภทกิจกรรมกีฬา และ 3) สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล ประเภทจิตอาสา

คำสำคัญ : การสร้างเกณฑ์มาตรฐาน; สถาบันฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลเยาวชน; นักฟุตบอลเยาวชน

Abstract

The objective of this article is to study the current conditions and establish the benchmarks of Thai youth football practice institutions. With integrated research methods which are 1) Qualitative research by in-depth interview with 12 personnel from the Football Association of Thailand. 2) Quantitative research by using questionnaires to the representatives of the youth football practice center of Thailand Registered with the Football Association of Thailand, 200 people and 3) research by brainstorming ideas. The researcher used 8 youth football experts in Thailand. The research instruments were interview forms and questionnaires. Data were analyzed by Content analysis and analyzing descriptive statistics such as percentage, average, the results showed that the benchmarks for the youth football practice institute of Thailand There should be 5 standards for evaluation, which are 1) sports and medical criteria Meaning sending the team to compete have youth development plans There is an annual health check. health insurance. 2) The criteria for the place and facilities are the standard size field Athlete's room, parking space, emergency plan, first aid room, and having staff to supervise 3) Personnel criteria, namely, having a workplace with office equipment, there is a general manager, finance, physical therapist, head of Youth Development Project and a certified trainer. 4) Legal and financial criteria, namely proof of registration of a juristic person that signed have rules and regulations have proof of account checking and submit annual corporate income tax and 5) Public relations criteria, namely public relations plans, educating parents performance throughout the year and conducting cooperation with local areas, therefore. The Football Association of Thailand should speed up the process of establishing standards for the Thai youth football practice institutions. By dividing the registration into 3 types which are 1) Football Training institute excellence 2) Football practice institutions Sports activities, and 3) football practice institutions Volunteer.

Keyword: Standard criteria; Youth football academy; Youth athlete

บทนำ

กีฬาฟุตบอล (Football) เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและแพร่หลายไปทั่วโลก หรืออาจจะเรียกได้ว่าฟุตบอลเป็นเสมือนมหกรรมกีฬาโลก (Global Sport) ที่ทุกภูมิภาคให้ความสนใจและได้มีการจัดให้มีการแข่งขันในระดับต่าง ๆ รองรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการแข่งขันฟุตบอลโลก และฟุตบอลระดับทวีปกลายเป็นเป้าหมายของนักฟุตบอลและองค์กรฟุตบอลของแต่ละชาติ (DuBrin, 1994) ต่างใฝ่ฝันที่จะมีโอกาสร่วมสัมผัสกับการแข่งขันดังกล่าว ซึ่งถือเป็นเกียรติประวัติของประเทศในด้านวงการฟุตบอล จากการที่ฟุตบอลเป็นกีฬายอดนิยมของนานาประเทศเช่นนี้ได้ก่อให้เกิดแรงผลักดันให้เกมกีฬาฟุตบอลได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างไม่หยุดยั้งไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานการและเทคนิคการเล่น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โภชนาการและการบริหารจัดการ (Gattiker and Larwood, 1986) รวมถึง ด้านสิทธิประโยชน์ ซึ่งล้วนแต่ได้จัดทำแบบมืออาชีพและเป็นระบบทั้งสิ้น (อาชีววิทย์ เจริญ)

กลั่นจันทน์, วิชากร เสงษ์ภูิกุล และพงษ์ศักดิ์ สวัสดิ์เกียรติ, 2561; Cabrita, Rosado, Leite, Serpa, and Sousa, 2014)

การแข่งขันกีฬาฟุตบอลระดับสโมสรในประเทศไทย กำลังได้รับความสนใจและเป็นที่นิยมจากประชากรเป็นอย่างมาก ทั้งรายการแข่งขันไทยลีก 1- 4 เนื่องจากมีการพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันที่มีระเบียบแบบแผนที่ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งแต่ละสโมสรได้มีการพัฒนาทีมของตนเองให้มีศักยภาพมากขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในด้านตัวผู้เล่นหลายสโมสรได้ให้ความสำคัญกับตัวผู้เล่นเป็นอันดับแรก ผู้เล่นชุดใหญ่ในแต่ละสโมสรส่วนมากจะเติบโตมาจากการเป็นนักกีฬาฟุตบอลระดับเยาวชน ซึ่งอาจมาจากโรงเรียนที่มีการส่งเสริมนักเรียนให้มีความสามารถทางด้านกีฬา หรือมาจากแมวมองของสโมสรที่ได้ไปติดตามการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ซึ่งจัดโดยกรม กอง หรือหน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศไทย (อาชวิทธิ์ เจิงกลั่นจันทน์, วิชากร เสงษ์ภูิกุล และพงษ์ศักดิ์ สวัสดิ์เกียรติ; 2561)

เนื่องจากสโมสรยังไม่มีความพร้อมในการสร้างผู้เล่นระดับเยาวชนของสโมสรได้เองเหมือนในต่างประเทศ แนวทางการซื้อตัวผู้เล่นต่างชาติ จึงเป็นแนวทางเลือกหนึ่งของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย เพราะทีมที่มีผู้เล่นที่มีความพร้อมมากกว่าย่อมได้เปรียบทีมคู่แข่ง ทำให้มีโอกาสในการได้รับชัยชนะมากกว่า การซื้อตัวผู้เล่นต่างชาติที่มีทักษะที่ดีและมีรูปร่างที่ได้เปรียบผู้เล่นไทย กำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก การใช้บริการนักกีฬาฟุตบอลต่างชาติจึงเป็นแนวทางการพัฒนาทีมอย่างก้าวกระโดด และยังเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้กับสโมสรมากขึ้น เพราะค่าจ้างนักกีฬาฟุตบอลต่างชาติเมื่อเทียบกับนักกีฬาฟุตบอลไทย นักกีฬาต่างชาติจะมีค่าจ้างค่อนข้างสูง และยิ่งลดโอกาสของนักกีฬาฟุตบอลไทยในการพัฒนาศักยภาพของตนเองในเกมการแข่งขัน ส่งผลให้ความสามารถในการเล่นในระดับสโมสรไม่มีความต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนากีฬาฟุตบอลไทยในระดับชาติอีกด้วย (Judge, and Bretz, 1994; Kulwanich, 2017)

การดำเนินงานเพื่อให้เกิดรูปแบบสถาบันฟุตบอลอย่างเป็นรูปธรรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงในประเทศไทย พบว่า ยังไม่มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ (Whitely, Dougherty and Dreher, 1991) ซึ่งแตกต่างจากประเทศอังกฤษ ที่สโมสรฟุตบอลอาชีพต้องมีการดำเนินการให้มีสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล (Football Academy) ควบคู่ไปการดำเนินงานของสโมสร และมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบคอยกำกับดูแลให้เป็นไปตามกรอบที่กำหนด ซึ่งจากการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานทำให้สโมสรสามารถสร้างผู้เล่นหรือนักกีฬาฟุตบอลระดับเยาวชนที่มีศักยภาพสูง และมีความเป็นมืออาชีพทดแทนผู้เล่นชุดใหญ่ และผู้เล่นสามารถสร้างรายได้ให้กับสโมสรได้อย่างมหาศาล (Osterwalder, and Pigneur, 2009)

ทุกภาคส่วนมีส่วนสำคัญในการยกระดับการพัฒนากีฬาฟุตบอล เช่นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อจัดตั้งแผนพัฒนาฟุตบอลแบบยั่งยืนในทิศทางเดียวกัน ในอนาคตการสร้างชุมกำลังนักกีฬาเพื่อต่อยอดในอนาคตควรเริ่มตั้งแต่อายุ 6 ปี สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล (Football Academy) จึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการบ่มเพาะนักกีฬาวัยเยาว์เพื่อก้าวไปสู่ทีมชาติในอนาคต (สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2559)

หากแต่ในปัจจุบัน สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล โรงเรียน และสโมสรฟุตบอลอาชีพ เป็นผู้ควบคุมการบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์ให้กับฟุตบอลอาชีพโดยใช้ความชำนาญ และความสามารถของบุคลากรที่ต่างกัน (Saville, and Bray, 2016) อีกทั้งคุณภาพของโปรแกรมการฝึกซ้อม ความเหมาะสมของสนามฝึกซ้อม สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และที่ขาดเสียมิได้ คือ ผู้ฝึกสอน ที่ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาจะเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐาน มาตรฐานของวงการฟุตบอลไทยในอนาคตอย่างยั่งยืน (สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2559; Choengklinchan, 2018)

ดังนั้น สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล จึงต้องเป็นสถานที่ซึ่งนักฟุตบอลเยาวชนไปเรียนรู้ เทคนิค และยุทธวิธี ที่ถูกต้อง เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการใช้กีฬาฟุตบอลเป็นอาชีพต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายใน ประเทศ และภายนอกประเทศ เพื่อทำการวิจัยเรื่อง “การสร้าง เกณฑ์มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย
2. เพื่อสร้างเกณฑ์มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กำหนดโดยการใช้ ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และเจ้าหน้าที่ ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 20 ท่าน และผู้แทนสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนทั้งหมด ที่ดำเนินการขึ้น ทะเบียนกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 200 สถาบัน

ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยการสร้างเกณฑ์มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่ง การศึกษาเป็น 6 ขั้นตอน ตามรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนารอบแนวคิดการวิจัยโดยการ กำหนดปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย นิยามคำ จำกัดความของตัวแปรในกรอบแนวคิด ซึ่งศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการสร้างเกณฑ์ มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย โดยศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก หลักสูตรการเรียนการสอน ความปลอดภัย บุคลากร นักกีฬาฟุตบอล เยาวชน ดังแสดงในการตรวจเอกสาร

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือวัดองค์ประกอบที่ส่งผลต่อเกณฑ์มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล เยาวชนของประเทศไทย จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้บริหาร ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาศักยภาพกีฬาฟุตบอล ผู้เชี่ยวชาญจากฝ่ายเทคนิค และผู้ฝึกสอนนักกีฬาเยาวชน ในสังกัดสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 12 ท่าน โดยมีขั้นตอน คือ การพัฒนาเครื่องมือวัด การรวบรวมข้อมูล และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ แบ่งเป็น

ขั้นตอนที่ 3 การรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณสำหรับการวิจัย โดยส่งแบบสอบถามผ่านทางอีเมลให้ผู้แทน สถาบันฝึกสอนฟุตบอลเยาวชนทั้ง 200 แห่งที่ทำการขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ เพื่อเก็บ รวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อนำ ข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 การยืนยันความถูกต้องของรูปแบบเกณฑ์มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนในประเทศไทย โดยจัดทำเป็นกลุ่มสนทนา โดยมีผู้เชี่ยวชาญ และผู้ชำนาญการด้านการพัฒนากีฬาฟุตบอลเยาวชนจำนวน 8 ท่าน เพื่อยืนยันความถูกต้อง นอกจากนั้นยังรับฟังข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 6 การสรุปผลการวิจัย การนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางความเรียง และแผนภาพ เพื่อถ่ายทอดความเข้าใจในการอธิบายเนื้อหาและรายละเอียดของรายงานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหา โดยการแยกแยะ แจกแจงเนื้อหาหรือแนวคิด การสร้างเกณฑ์มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนในประเทศไทย โดยแบ่งประเภท จำนวน และหัวข้อที่เป็นประเด็นสำคัญ และประเด็นรองที่ต้องการศึกษา
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย ประมวลผลและจัดตารางวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำเสนอ และสรุปผลการวิจัย โดยเมื่อทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว จึงนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยาย เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และสรุปผลการยืนยันความถูกต้อง โดยการแยกแยะ แจกแจง เนื้อหาหรือแนวคิด การสร้างเกณฑ์มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนในประเทศไทย โดยแบ่งประเภท จำนวน และหัวข้อที่เป็นประเด็นสำคัญ และประเด็นรองที่ต้องการศึกษา

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาการสร้างเกณฑ์มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย พบว่า

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม			(N=187)
	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. ช่วงอายุ	1. อายุระหว่าง 21-29 ปี	23	12.3
	2. อายุระหว่าง 31-39 ปี	67	35.8
	3. อายุระหว่าง 41-49 ปี	75	40.1
	4. อายุระหว่าง 51-59 ปี	22	11.8
	5. อายุระหว่าง 61-69 ปี	0	0.0
	รวม	187	100.0
2. สถานภาพสมรส	1. โสด	45	24.1
	2. สมรส และอยู่ร่วมกัน	142	75.9
	3. สมรส และแยกกันอยู่	0	0.0
	4. หม้าย / หย่า	0	0.0
	รวม	187	100.0
3. วุฒิการศึกษา	1. มัธยมศึกษา	0	0.0
	2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	22	11.8
	3. ปริญญาตรี	143	76.5
	4. สูงกว่าปริญญาตรี	22	11.8
	5. อื่นๆ	0	0.0
	รวม	187	100.0
4. ประสบการณ์ ฟุตบอล	1. ระหว่าง 1-5 ปี	0	0.0
	2. ระหว่าง 6-10 ปี	45	24.1
	3. ระหว่าง 11-15 ปี	75	40.1
	4. 16 ปีขึ้นไป	67	35.8
	5. ไม่มีประสบการณ์	0	0.0
	รวม	187	100.0

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 41-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 31-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.8 สถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส และอยู่ร่วมกัน ร้อยละ 75.9 รองลงมาสถานภาพโสด ร้อยละ 24.1 วุฒิการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 76.5 รองลงมา วุฒิการศึกษาระดับ สูงกว่าปริญญาตรี และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร้อยละ 11.8 และประสบการณ์ทางกีฬาฟุตบอล โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมา มีประสบการณ์ 16 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.8

ตารางที่ 2 ข้อมูลสถาบันฝึกสอนฟุตบอลของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=187)

ตัวแปร		จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่ตั้งศูนย์ฝึก	1. กรุงเทพฯ และปริมณฑล	60	32.1
	2. ภาคกลาง	23	12.3
	3. ภาคเหนือ	15	8.0
	4. ภาคใต้	22	11.8
	5. ภาคตะวันออก	7	3.7
	6. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	45	24.1
	7. ภาคตะวันตก	15	8.0
	รวม	187	100.0
2. ท่านมีกรรมสิทธิ์หรือสัญญาเช่าศูนย์ฝึกหรือไม่	1. มี	128	68.4
	2. ไม่มี	59	31.6
	รวม	187	100.0
3. ท่านมีผู้ฝึกสอนที่รับการรับรองจากสมาคมหรือไม่	1. มี	165	88.2
	2. ไม่มี	22	11.8
	รวม	187	100.0
4. ท่านมีการแบ่งช่วงอายุสำหรับการสอนหรือไม่	1. มี	187	100.0
	2. ไม่มี	0	0.0
	รวม	187	100.0

ส่วนใหญ่มีศูนย์ฝึกสอนฟุตบอลอยู่บริเวณ กรุงเทพฯ และปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 24.1 และภาคกลาง ร้อยละ 12.3 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือมีสัญญาเช่า ร้อยละ 68.4 มีผู้ฝึกสอนฟุตบอลที่ผ่านการรับรองโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ร้อยละ 88.2 และมีการแบ่งการเรียนการสอนตามช่วงอายุอย่างชัดเจน ร้อยละ 100.0

ตารางที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นต่อการแบ่งประเภทสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล

(N=187)

ตัวแปร		จำนวน	ร้อยละ
1. สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล	1. เห็นด้วย	128	68.4
ควรแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ	2. ไม่เห็นด้วย	44	23.5
1. ประเภทความเป็นเลิศ	3. มีความเห็นอื่น ๆ	15	8.0
2. ประเภทกิจกรรมกีฬา			
	รวม	187	100.0
2. สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล	1. เห็นด้วย	128	68.4
สามารถเลือกขึ้นทะเบียนได้ทั้ง 2	2. ไม่เห็นด้วย	44	23.5
ประเภทคือ	3. มีความเห็นอื่น ๆ	15	8.0
1.ประเภทความเป็นเลิศ			
2.ประเภทกิจกรรมกีฬา			
	รวม	187	100.0
3. สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล	1. เห็นด้วย	165	88.2
ที่ประสงค์ขอขึ้นทะเบียนจะต้องผ่าน	2. ไม่เห็นด้วย	22	11.8
เกณฑ์มาตรฐาน	3. มีความเห็นอื่น ๆ		
	รวม	187	100.0
4. หลักเกณฑ์ขึ้นทะเบียนสถาบัน	1. เห็นด้วย	135	72.2
ฝึกซ้อมฟุตบอล 5 ด้านคือ	2. ไม่เห็นด้วย	37	19.8
1. ด้านกีฬาและการแพทย์	3. มีความเห็นอื่น ๆ	15	8.0
2. ด้านสถานที่			
3. ด้านบุคลากร			
4. ด้านกฎหมายและการเงิน			
5. ด้านประชาสัมพันธ์			
	รวม	187	100.0

จากการประชุมระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย จำนวน 8 ท่าน เพื่อวิเคราะห์และยืนยันข้อค้นพบ ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล ควรแบ่งประเภทในการขึ้นทะเบียนออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล ประเภทเป็นเลิศ วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาสู่การเป็น นักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ผ่านเกมการแข่งขันที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ มีการดูแลประเมินสมรรถภาพร่างกาย อย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ มีผู้ฝึกสอนที่ได้รับการรับรองจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย มีกฎ ระเบียบ ในการฝึกซ้อมที่เป็นที่ยอมรับสำหรับนักกีฬาและผู้ปกครอง อีกทั้งให้การ สนับสนุนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาจะมีสถานที่พักอาศัยสนับสนุน มีสวัสดิการด้านสุขภาพและประกันอุบัติเหตุ เพื่อจุดมุ่งหมายด้านความเป็นเลิศในกีฬาฟุตบอล มีการขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ และ กระทรวงศึกษาธิการ มีความโปร่งใสในการประกอบการ มีบุคลากรที่มีคุณภาพครอบคลุมกลุ่มงานสำหรับพัฒนา เยาวชน โดยอาจจะมีการเก็บค่าใช้จ่ายหรือไม่ก็ได้ (Eisenberg, 1986)

2. สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล ประเภทกิจกรรมกีฬา วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสนใจในกิจกรรมกีฬาฟุตบอล และการออกกำลังกาย มีผู้ฝึกสอนที่ได้รับการรับรองจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย มีกฎระเบียบ ในการฝึกซ้อมที่เป็นที่ยอมรับสำหรับนักกีฬาและผู้ปกครอง มีประกันอุบัติเหตุ และการวางแผนด้านความปลอดภัย (Elliot, 1982) ตลอดจนการปฐมพยาบาลขั้นพื้นฐาน มีการขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และกระทรวงศึกษาธิการ มีความโปร่งใสในการประกอบการ มีบุคลากรที่เพียงพอ โดยอาจจะมีการเก็บค่าใช้จ่ายหรือไม่ก็ได้

3. สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล ประเภทจิตอาสา วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมกิจกรรมกีฬาฟุตบอลสำหรับเยาวชนที่ด้อยโอกาส โดยการสนับสนุนเพิ่มเติมจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในการให้ความรู้และอบรมเพิ่มเติม สำหรับผู้ฝึกสอนที่มีจิตอาสาที่ต้องการพัฒนาเยาวชนในท้องถิ่น ตลอดจนอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมโดยผู้สนับสนุนของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

อภิปรายผลการวิจัย

เกณฑ์มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย มีเกณฑ์มาตรฐานในการประเมิน 5 ด้าน คือ

1. **เกณฑ์ด้านกีฬาและการแพทย์** ประกอบด้วย การส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลรายการที่ทางสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ รับรอง มีแผนพัฒนาเยาวชน (วัตถุประสงค์ ปรัชญาการพัฒนาผู้เล่น โครงสร้างรูปแบบการฝึกซ้อม) มีการตรวจสอบสุขภาพประจำปีพร้อมรายงานผลสำหรับนักกีฬา มีการประกันอุบัติเหตุและประกันสุขภาพสำหรับนักกีฬา มีแผนการสนับสนุนด้านศึกษาขั้นพื้นฐาน มีแผนการให้ความรู้ด้านฟุตบอลเพิ่มเติม เช่น กฎกติกา วินัยของนักกีฬาอาชีพ ซึ่งเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ มาตรฐานที่ 10 ที่กล่าวไว้ว่า สถานศึกษาต้องมีการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน ส่งผลให้สถาบันฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลต้องมีการเรียนการสอนที่เป็นความรู้ขั้นพื้นฐาน และความรู้เพิ่มเติมในด้านฟุตบอล เพื่อให้ให้นักกีฬาเยาวชนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่ และมีนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทาง เพศ เชื้อชาติ และศาสนา (กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา, 2554)

2. **เกณฑ์ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก** ประกอบด้วย มีหลักฐานสิทธิ์ในสถานที่ฝึกซ้อมเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น โฉนดที่ดิน สัญญาเช่าใช้พื้นที่ มีสนามขนาดมาตรฐาน อย่างน้อย 1 สนาม พร้อมประตูทั้ง 2 ด้าน และ O'rourke, Smith, Smoll, and Cumming (2014). ได้กล่าวไว้ว่า ความปลอดภัยหรือสวัสดิการไม่เพียงแต่หมายถึงการไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นเท่านั้น แต่ความปลอดภัยยังมีความหมายรวมทั้งการดำรงชีวิตอยู่อย่างสุขสบาย สุขใจไม่เสี่ยงภัย มีความมั่นใจในการประกอบ กิจกรรมต่าง ๆ และมีการเตรียมป้องกันไว้ล่วงหน้าอย่างถูกต้องเหมาะสมและสม่ำเสมออีกด้วย ดังนั้นต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ อาทิเช่น ห้องพักนักกีฬา ห้องน้ำ ที่จอดรถ มีแผนฉุกเฉินและแผนอพยพในกรณีเกิดเหตุต่าง ๆ พร้อมติดตั้งอุปกรณ์ฉุกเฉินโดยรอบ มีห้องฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและยืดเหยียดภายในตัวอาคาร มีห้องปฐมพยาบาล พร้อมเตียงและอุปกรณ์ช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน พร้อมบุคลากรประจำ มีป้ายบอกทิศทาง และชื่อห้องต่าง ๆ ที่ชัดเจน และมีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยโดยรอบ

3. เกณฑ์ด้านบุคลากร ประกอบด้วย มีสถานที่ทำงาน พร้อมอุปกรณ์สำนักงาน มีพนักงาน ตำแหน่ง ผู้จัดการทั่วไป ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน ตำแหน่งนักกายภาพบำบัด หัวหน้าโครงการพัฒนาเยาวชน (ขั้นต่ำ A License) มีผู้ฝึกสอน 2 คน (ขั้นต่ำ C-License) ต่อทีมหรือรุ่นอายุ เป็นพนักงานประจำ โดยแตกต่างกันตามประเภทที่ทำการขึ้นทะเบียน ซึ่งสอดคล้องกับ Bruner, Eys, Blair Evans, and Wilson, (2015) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนคือแม่แบบ ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุด ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อนักกีฬา ผู้ฝึกสอนจะถ่ายทอด จัดปรับ และส่งผ่านปรัชญาค่านิยมทัศนคติการรับรู้ตนเอง ทั้งต่อการแข่งขันกีฬา และการกีฬา โดยรวมตลอดจน การดำเนินชีวิตของนักกีฬา และ Inoue, Wegner, Jordan, and Funk, (2015) ได้กล่าวไว้อีกว่า ผู้ฝึกสอนเป็นแรงจูงใจ ควรมีบทบาทเป็นผู้สร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามุ่งมั่นในการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาทักษะ และความสามารถในการเล่นกีฬา บทบาทการสร้างแรงจูงใจของผู้ฝึกสอนจึงมีความจำเป็นต่อนักกีฬาอย่างยิ่ง ดังนั้นการมีผู้ฝึกสอนที่ได้รับ C-License สามารถช่วยให้นักกีฬาเยาวชนได้รับความรู้ที่ถูกต้อง ทั้งในเรื่องการฝึกซ้อม ทัศนคติต่าง ๆ และยังเป็นตัวอย่างที่สำคัญ ซึ่งส่งผลให้นักกีฬาเยาวชนสามารถอยู่บนเส้นทางของการเป็นนักกีฬาอาชีพ และประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย โดยไม่ล้มเลิกไประหว่างทาง

4. เกณฑ์ด้านกฎหมายและการเงิน ประกอบด้วย หลักฐานการจดทะเบียนนิติบุคคล หลักฐานการขึ้นทะเบียนโรงเรียนกวดวิชากับกระทรวงศึกษาธิการ มีการเซ็นสัญญากับนักกีฬา ทั้งแบบมีค่าตอบแทน หรือแบบทุนการศึกษา มีกฎและระเบียบ พร้อมวิธีการลงโทษระบุชัดเจน พร้อมลงลายมือทั้งนักกีฬาเยาวชนและผู้ปกครอง มีหลักฐานการตรวจสอบบัญชี และยื่นภาษีเงินได้นิติบุคคลประจำปี โดยแตกต่างกันตามประเภทที่ทำการขึ้นทะเบียน ในด้านการเงินก็เป็นอีกหนึ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของหัวหน้าโครงการหรือหัวหน้าทีม ซึ่งสอดคล้องกับ Kulwanich, (2017) ได้กล่าวถึง ผู้บริหารทีม หรือหัวหน้าทีม ต้องดูแลจัดการเรื่องการเงินของทีม เพื่อให้การสนับสนุนด้านต่าง ๆ ให้แก่นักกีฬา ในการทำการฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่โดยไม่ให้นักกีฬาเกิดความวิตกกังวล เพื่อให้การทำงานของทีมงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

5. เกณฑ์ด้านการประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย มีแผนการประชาสัมพันธ์ข้อมูลทั่วไปต่อสังคม มีแผนการประชาสัมพันธ์การให้ความรู้ความเข้าใจกับผู้ปกครอง ซึ่งการให้ความรู้และชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ต่อผู้ปกครองถือเป็นอีกปัจจัยที่มีความสำคัญที่มีผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับ O'roure, Smith, Smoll, and Cumming, (2014) ได้มีการวิจัยในเรื่องการสภาพแวดล้อมที่สร้างแรงบันดาลใจโดยผู้ปกครองของนักกีฬาวัยน้ำอายุ 9 – 14 ปี พบว่าผู้ปกครองที่เป็นผู้ริเริ่มสภาพแวดล้อม สามารถสร้างแรงบันดาลใจ ซึ่งเป็นปัจจัยบ่งชี้ที่สำคัญ ที่มีผลต่อความภาคภูมิใจในตนเอง ความวิตกกังวล และความสามารถในการควบคุมตนเอง มีค่าเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งสภาพแวดล้อมที่สร้างแรงบันดาลใจโดยโค้ชเป็นผู้ริเริ่ม และสภาพแวดล้อมที่ผู้ปกครองเป็นผู้ริเริ่มมีแนวโน้มที่มีอิทธิพลมากขึ้นทั้งคู่ นอกจากนี้ต้องมีแผนการประชาสัมพันธ์ถึงผลการดำเนินการ ผลงานตลอดปี มีแผนประชาสัมพันธ์ มีข้อตกลงความร่วมมือกับท้องถิ่น มีรายงานสรุปการดำเนินงานผลงานตลอดปี ส่งสมาคมกีฬาฟุตบอลฯ ซึ่งในเรื่องการประชาสัมพันธ์ในเรื่องต่าง ๆ นั้น ถือว่าเป็นอีกหนึ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของ หัวหน้าโครงการหรือหัวหน้าทีม ซึ่งสอดคล้องกับ Delaney, and Madigan (2009) ได้กล่าวไว้ว่า บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมต้องเป็นสื่อกลางประสานงานกับทุก ๆ คนทั้งภายในและภายนอกทีม

สรุปการอภิปรายผลการวิจัย

ประเภทของสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล ควรแบ่งประเภทในการขึ้นทะเบียนออกเป็น 3 ประเภทคือ 1)สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล ประเภทเป็นเลิศ 2)สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล ประเภทกิจกรรมกีฬา และ 3)สถาบันฝึกซ้อมฟุตบอล

ประเพณีจิตอาสา เกณฑ์มาตรฐานสถาบันฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลเยาวชนของประเทศไทย มีเกณฑ์มาตรฐานในการประเมิน 5 ด้าน คือ

1. เกณฑ์ด้านกีฬาและการแพทย์ ประกอบด้วย การส่งทีมเข้าร่วมแข่งขัน มีแผนพัฒนาเยาวชน มีการตรวจสุขภาพประจำปี มีการประกันสุขภาพ มีแผนการสนับสนุนด้านศึกษาขั้นพื้นฐาน มีแผนการให้ความรู้ด้านฟุตบอลเพิ่มเติม
2. เกณฑ์ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย มีหลักฐานสิทธิในสถานที่ฝึกซ้อม มีสนามขนาดมาตรฐาน ห้องฟักนักกีฬา ที่จอดรถ มีแผนฉุกเฉิน มีห้องปฐมพยาบาล และมีเจ้าหน้าที่ดูแล
3. เกณฑ์ด้านบุคลากร ประกอบด้วย มีสถานที่ทำงาน พร้อมอุปกรณ์สำนักงาน มีผู้จัดการทั่วไป ฝ่ายการเงิน นักกายภาพบำบัด หัวหน้าโครงการพัฒนาเยาวชน และมีผู้ฝึกสอนที่ได้รับการรับรอง
4. เกณฑ์ด้านกฎหมายและการเงิน ประกอบด้วย หลักฐานการจดทะเบียนนิติบุคคล หลักฐานการขึ้นทะเบียนโรงเรียนกวดวิชากับกระทรวงศึกษาธิการ มีการเซ็นสัญญากับนักกีฬา มีกฎและระเบียบ มีหลักฐานการตรวจสอบบัญชี และยื่นภาษีเงินได้นิติบุคคลประจำปี
5. เกณฑ์ด้านการประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย มีแผนการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้กับผู้ปกครอง ผลการดำเนินการตลอดปี และการจัดทำความร่วมมือกับท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

การวางมาตรฐานของสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชน จำเป็นจะต้องพัฒนาระบบการผลิตเยาวชนซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญที่ประเทศต้องเร่งพัฒนาเป็นอันดับต้น ทั้งนี้เพราะมาตรฐานของสถาบันฯ และรูปแบบการฝึกสอน ทั้งสองส่วนมีความสำคัญต่อความสำเร็จในอาชีพของนักกีฬาฟุตบอล เพราะหากประเทศไทยมีนักกีฬาฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จ และการวางมาตรฐานการบริหารจัดการสถาบันฝึกซ้อมฟุตบอลเยาวชน จะเป็นสิ่งสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองอีกทางหนึ่ง ย่อมเป็นสิ่งช่วยกระตุ้นพ่อแม่ผู้ปกครองในการส่งเสริมบุตรหลานให้เล่นกีฬา อีกทั้งเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการเล่นกีฬาสำหรับเยาวชนอย่างแท้จริง เพื่อการพัฒนาในด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยการมุ่งพัฒนาที่เยาวชนจะเป็นการพัฒนาประเทศอย่าง ยั่งยืน

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). **แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (2554-2558)**, กรุงเทพฯ: สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2559). **ประวัติสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย** (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2560, จากเว็บไซต์สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย: <http://fathailand.org/>
- อาชวิทธิ์ เจริญกลิ่นจันทร์ วิชากร เสงฆ์ภูกุล และพงษ์ศักดิ์ สวัสดิ์เกียรติ. (2561). **การวิเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย**. วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพ, 19(2), 109-120.
- Bruner, M. W., Eys, M., Blair Evans, M., & Wilson, K. (2015). **Interdependence and social identity in Youth sport teams**. Journal of Applied Sport Psychology, 27(3), 351-358.

- Cabrita, T. M., Rosado, A. B., Leite, T. O., Serpa, S. O., & Sousa, P. M. (2014). **The Relationship between Athletic Identity and Career Decisions in Athletes.** *Journal of Applied Sport Psychology*, 26(4), 471-481.
- Choengklinchan, A. (2018). **An Analysis of Factor Affecting Football Player's Career Success in Thailand Professional Football.** *Journal of Sport Science and Health*, Vol.19, No.2, (May-August 2018), Pp.109-120.
- Delaney, T. and T. Madigan. (2009). **The Sociology of Sports: An Introduction.** United State: McFarland.
- DuBrin, A. J. (1994). **Applying Psychology: Individual and Organizational Effectiveness.** Indiana: Prentice Hall Career & Technology. Lebanon.
- Eisenberg, R. (1986). **Perceived organizational support.** *Journal of Applied Psychology* 71(3): 500-507.
- Elliot, M. P. (1982). **Which Way Up: Career Strategies for Career Advancement.** Paper presented at the annual meeting of the Academy of Management. New York.
- Gattiker, U.E. and L. Larwood, (1986). **Subjective career success: a study of managers and support personnel.** *Journal of Business and Psychology*. 1(2), 78-94.
- Inoue, Y., Wegner, C. E., Jordan, J. S., & Funk, D. C. (2015). **Relationships between self-determined motivation and developmental outcomes in sport-based positive youth development.** *Journal of Applied Sport Psychology*, 27(4), 371-383.
- Judge, T. A., & R. D. Bretz, (1994). **Political influence behavior and career success.** *Journal of Management*, 20, 43-65.
- Kulwanich, A. (2017). **The Politicians Roles in The Development of Professional Football Clubs of Thailand.** *Asian Sport Management Review*, 12 (2), 15-24.
- O'rourke, D. J., Smith, R. E., Smoll, F. L., & Cumming, S. P. (2014). **Relation of parent-and coach-initiated motivational climates to young athletes' self-esteem, preformation anxiety, and autonomous motivation: Who is more influential?** *Journal of Applied Sport Psychology*, 26(4), 395-408.
- Osterwalder, A. & Pigneur, Y. (2009). **Business Model Generation.** NY: Bridge Communication Co., Ltd.
- Saville, D. P. and R. S. Bray, (2016). **Athletes' perceptions of coaching behavior, relation-inferred self-efficacy (RISE), and self-efficacy in youth sport.** *Journal of Applied Sport Psychology*, 28(1), 1-13.
- Whitely, W., Dougherty, T. W., & Dreher, G. F. (1991). **Relationship of Career Mentoring and Socioeconomic Origin to Managers' and Professionals' Early Career Progress.** *Academy of Management Journal* 34: 331-351.